

Posudek vedoucího diplomové práce
na práci Mgr. Radka Jozífka s názvem „Trestný čin v médiích“

Autor ve své diplomové práci mapuje, jaký vliv mají média na trestnou činnost i nejrůznější fáze trestního řízení. Téma pojímá široce, vedle trestněprávního pohledu ho nahlíží i pohledem sociologie a zejména pak mediálních studií, což také vysvětluje, proč svoji práci zpracoval právě na katedře politologie a sociologie. Rozkročení mezi více obory autorovi očividně vyhovuje, navíc mu umožnilo zhodnotit své znalosti ze studia mediálních studií na Fakultě sociálních věd UK.

Co se formální a grafické podoby práce týče, autor si dal velmi záležet a odevzdat výborně zpracovaný text – a to i přesto, že čítá přes 100 normostran. Text práce, poznámky pod čarou i přílohy práce zpracoval pečlivě, navíc má tendenci psát značně srozumitelně, byť místy možná až příliš odborným jazykem, za kterým se místy sám jako autor ztrácí (případně se ztrácí čtenář). Rozhodně to ovšem neznemožňuje textu rozumět. Autor pracuje s nadstandardním počtem českých i zahraničních pramenů a nadstandardní je i – jak už bylo zmíněno – výsledná délka textu.

Pozitivně cením, že oproti předchozím verzím dokázal text v některých pasážích vhodně prokrátit a naopak vložit pasáže, které čtenáře jeho dílem lépe provádí. Velmi kladně hodnotím také obohacení práce o velké množství konkrétních příkladů, kterými autor dokresluje své obecnější úvahy nebo teoretická dělení. Některé přejímá z prostudované literatury, řadu z nich ovšem sám vypožadoval v praxi současných médií.

Autor se rozhodl zvolené téma příliš nezužovat a raději se ho pokusit zachytit v jeho pestrosti a šíři. Nutno říct, že se mu to povedlo, byť jeho dílo je v důsledku toho nutně přehledové a bohužel i místy nutně do jisté míry povrchní. Autorův sympatický záměr zkusit uchopit téma v celku se postupně ukázal jako poněkud příliš ambiciózní, byť v nerovném boji diplomant obstál se ctí. Jeho volba byla v tomto ohledu vědomě provedená a reflektovaná, navíc nepochybně i legitimní.

Celkově nutno konstatovat, se jedná o velmi kvalitně zpracovanou práci, ve které se autor inspirativním způsobem zabývá zajímavým tématem. Byla by tudíž velká škoda ji

nepřipustit k obhajobě. Vedle otázek, které nepochybně ve svém posudku zformuluje oponent práce, doporučuji zařadit i následující dvě otázky: *„Mají podle vás soudci vystupovat v médiích? Jak si v této „disciplíně“ vedou soudci čeští a jejich zahraniční kolegové?“*

V Praze dne 19. května 2014

JUDr. Mgr. Michal Urban, Ph.D.